

Ἐγγύσεις

Ἄρθρον 18. «Ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς ἢ ἀνάδοχος Ἑταιρία κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐθν. Τράπ. τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν 750,000 δρ. ὑποχρεοῦται δὲ νὰ καταθέσῃ ἔτι 750,000 δρ. καθ' ἣν ἡμέραν συστηθῆ ἢ Ἑταιρία τῶν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων.

«Ἡ ἐγγύησις ἀποδοθῆσεται τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον».

«Τὸ ἥμισυ, ἧτοι 750.000 δρ. κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς μέχρι Δεμερλῆ γραμμῆς, τὸ δ' ἄλλο ἥμισυ ἐν ἔτος μετὰ τὴν εἰρημένην ἔναρξιν».

Ἄρθρον 19. Κράτησις λόγῳ ἐγγυήσεως.

«Κράτησις ἐκ δέκα τοῖς ἑκατὸν 10% θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μηνιαίων καταστάσεων, λόγῳ ἐγγυήσεως διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

»Ἡ κράτησις αὕτη θέλει παύσει αὐξάνουσα εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἀνέλθει μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιτακωσίων πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (750,000).

»Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκμεταλλεύσεως τμήματός τινος τῆς γραμμῆς, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο μέρος τῆς κρατήσεως λόγῳ ἐγγυήσεως, θέλει ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρίαν διὰ τῆς ἀποδόσεως ὅμως ταύτης τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐγγυήσεως δὲν δύναται νὰ καταβιβασθῆ κατωτέρω τῶν πεντακωσίων χιλιάδων δραχμῶν (500,000) διὰ τὸ τμήμα ἢ τὰ τμήματα τὰ εἰσέτι ὑπὸ κατασκευῆν.

»Ἡ ἀπόδοσις ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως θέλει γίνεαι, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Δεμερλῆ».

Ἄρθρον 20. Παράδοσις εἰς ἐκμετάλλευσιν.

«Ἡ ἀνάδοχος Ἑταιρία δικαιούται νὰ ποιήσῃται ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γραμμῆς κατὰ διαδοχικὰ τμήματα κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν: ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Θήβας ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα, ἀπὸ Θηβῶν εἰς Λεβαδείαν, ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Δαδί, ἀπὸ Δαδί εἰς Λιακοκλάδιον - Λαμίαν - Ἁγίαν Μαρίναν - Στυλίδα καὶ ἀπὸ Λιακοκλάδιον εἰς Δεμερλῆ, καθόσον παραλαμβάνονται ταῦτα παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παραλαβὴ αὕτη δέον νὰ γίνηται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἀναδόχου Ἑταιρίας, τὸ βραδύτερον δεκαπέντε ἡμέρας ἀφ' ἧς ἢ αἰτήσις τῆς Ἑταιρίας ὑποβληθῆ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

»Αἱ διαδοχικαὶ εἰς ἐκμετάλλευσιν παραδόσεις δύναται νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν τὰ ἔργα τοῦ

παραδοτέου τεμαχίου δὲν ἤθελον καθ' ὀλοκληρίαν ἀποπερατωθῆ, ἀρκεῖ νὰ δύναται αἱ ἀμαξοστοιχίαι νὰ κυκλοφορῶσιν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ.

»Ἀφ' ἧς στιγμῆς παραδοθῆ εἰς ἐκμετάλλευσιν μέρος τι οἰονδήποτε τοῦ σιδηροδρόμου, ἢ ἀνάδοχος Ἑταιρία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τὰ τέλη, τὰ ὀρισθέντα ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 τῆς συγγραφῆς».

Ἐπετα συνέχεια.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀμιάντος.

Τὸ παραδόξον τοῦτο ὀρυκτόν, μεταμορφωσινεὲς προϊόν τοῦ ὄφειτου, διακρίνεται τῶν λοιπῶν ὀρυκτῶν διὰ τὸν ἰνώδη αὐτοῦ ἰστόν, ἐπιδεικτικὸν κλώσεως καὶ ὑφάνσεως πρὸς νήματα, πλέγματα καὶ ὑφάσματα, τὰ ὅποια διὰ τὸ πυρίμαχον καὶ τὸ ἀπρόσβλητον αὐτῶν ὑπὸ τῶν χημικῶν ἀντιδραστηρίων, πολλὰς παρέχουσιν ὑπηρεσίας εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Εἶναι δὲ ὁ ἀμιάντος γνωστός ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο αὐτὸν ὑπὸ μορφὴν ὑφάσματος κατὰ τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν. Κάρολος ὁ μέγας εἶχεν ὡς ἀναφέρουσιν οἱ ἱστορικοὶ, προσόψμα ἐξ ἀμιάντου, τὰ ὅποια ἐκαθάριζε ῥίπτων αὐτὰ εἰς τὸ πῦρ, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν αὐλικῶν του.

Ὁ ἀμιάντος παρήχθη ἐκ τοῦ ὄφειτου δι' ἐπιδράσεως ὕδατος. Κατὰ τὴν ψύξιν τοῦ πετρώματος τούτου ἐσχηματίσθησαν ρωγμαὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ ἀπέβαλεν ὑπὸ κρυσταλλικὴν ἰνώδη μορφὴν τὸν διαλυόμενον βαθμηδὸν ὄφειτην ὡς ἔνυδρον ἔνωσιν, ἧτοι ἀμιάντον. Αἱ ρωγμαὶ αὗται, ἀποτελοῦσαι τὰς φλέβας τοῦ ἀμιάντου, εἶναι συνήθως εὐθείαι, οὐχὶ ὁμως παράλληλοι, διασταυρούμενοι κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Χημικῶς ἐξεταζόμενος ὁ ἀμιάντος εἶναι πυριτικὸν ἄλας τοῦ μαγνησίου κατὰ τὸν τύπον $3MgO \cdot 2SiO_2 \cdot 2H_2O$. Τὸ πυριτικὸν δὲν εἶναι σχεδὸν σταθερὸν εἰς 40% ἀλλ' ἢ μαγνησία κυμαίνεται ἀπὸ 39-43%. Ἐγκλείει πρὸς τούτοις ἄργιλλον 1-2% καὶ σίδηρον 1-5%. Τὸ χημικῶς ἠνωμένον ὕδωρ ἀνέρχεται εἰς 14% κατὰ μέσον ὄρον, ἔχει δὲ μεγίστην διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἀμιάντου σημασίαν, καθ' ὅσον, ἔαν κατέλθῃ τοῦ ὄριου τούτου,

αί ίνες τοῦ ἀμιάντου γίνονται εὐθρυπτοι καὶ ἀνεπίδεκτοι κατεργασίας. Παραλλαγαί τινες ἀμιάντου, περιέχουσαι ὕδωρ κάτω τῶν 10%, συνεπείᾳ ἴσως ἐπιδράσεως ἠφαιστειώδους ἐνεργείας, δὲν δύνανται διὰ τοῦτο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰμὴ ὑπὸ κονιώδη μορφῇ, μεταβαλλόμεναι διὰ ζυμώσεως καὶ μεγάλης πίεσεως εἰς τὸ γνωστὸν χαρτόνιον ἀμιάντου.

Αἱ χαρακτηριστικαὶ ιδιότητες τοῦ ἀμιάντου, τὸ ἰνώδες δηλαδὴ αὐτοῦ, τὸ εὐκαμπτον, τὸ πυρίμαχον, τὸ δυσθερμάγωγον καὶ τὸ δυσηλεκτράγωγον καθιστῶσιν αὐτὸν χρησιμώτατον. Μέχρι τινὸς ἡ κατεργασία του ἦτο πολὺ δύσκολος ἔνεκα τῆς λειότητος τῶν ἰνῶν του, ἀντιθέτως πρὸς τὴν τραχύτητα τῶν φυτικῆς καὶ ζωικῆς προελεύσεως ἰνῶν, βάμβακος, λίνου, ἐρίου, μετέξης. Σήμερον ἡ δυσκολία αὕτη ὑπερενικήθη, ὥστε ὁ ἀμιάντος κλώθεται καὶ ὑφαίνεται στερεῶς. Νῆμα ἐξ ἀμιάντου ἀρκετὰ στερεὸν μήκους 100 μέτρων μόλις ζυγίζει 30 γρ.

Μέχρι τοῦ 1875 ὁ πλεῖστος ἀμιάντος ἐξήγετο ἐξ Ἰταλίας, ὅπου ὁμως αἱ δαπάναι τῆς ἐξορύξεως καὶ τῆς κατεργασίας ἦσαν τόσον μεγάλαι ὥστε ἡ χρῆσις του ἦτο περιορισμένη. Τώρα τὸ πλεῖστον τῆς παγκοσμίου καταναλώσεως παρέχει ὁ Καναδᾶς, ὅπου τὸ ὄρυκτὸν ἀπαντᾶται ὡς στενὴ σχετικῶς ζώνη 40 μίλια νοτίως τῆς Κουεβέκης μέχρι τῶν ὄριων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ἐξορύξις γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ δὲ περαιτέρω κατεργασία ἐπὶ τόπου, κατ' ἀρχὰς μὲν διὰ ξηράσεως τοῦ ὄρυκτοῦ πρὸς ἀφαιρέσιν τῆς φυσικῆς ὑγρασίας του, ἔπειτα δὲ δι' ἀλέσεως αὐτοῦ δι' εἰδικῶν μύλων πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν

ἰνῶν τοῦ ἀμιάντου ἀπὸ τοῦ ἐγκλειόντος αὐτὰς πετρώματος. Σημειωτέον ὅτι ἀμιάντος ὑπάρχει εἰς πολλὰ μέρη τῆς γῆς λ. χ. ἐν Σιβηρίᾳ, Αὐστραλίᾳ, Καλιφορνίᾳ, Κίνα, Νοτίῳ Ἀφρικῇ, Κύπρῳ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀκόμη εἰς τὴν Εὐβοίαν καὶ Ἄνδρον, ἀλλ' εἰς ποσὰ μικρά, ἀνάξια ἐκμεταλλεύσεως, ἢ ὑπὸ συνθήκας ἀντιβιομηχανικᾶς.

Ὑπὸ μορφῇ κόνεως ὁ ἀμιάντος' χρησιμεύει πρὸς παρασκευὴν πυριμάχου μαστίχης μετὰ ὕδραλου καθὼς καὶ τοῦ γνωστοῦ χαρτονίου διὰ ζυμώσεως καὶ πίεσεως αὐτοῦ. Αὐτὸ τὸ χαρτόνιον τοῦ ἀμιάντου εἶναι χρησιμώτατον εἰς τὰς μηχανικὰς τέχνας πρὸς σύνδεσιν σωλήνων ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπένδυσιν ἀτμολεβήτων καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν κατὰ τῆς φύξεως. Ὑφανθεὶς ὁ ἀμιάντος εἰς ἱμάτιας ἐξυπηρετεῖ τὴν κεραμεικὴν πρὸς μεταφορὰν πλίνθων καὶ ἄλλων προϊόντων αὐτῆς διὰ τῶν καμίνων, εἰς τὰς ὁποίας ἐπίσης χρησιμεύει ὡς πυρίμαχον ἐπένδυμα ὑπὸ μορφῇ κονιάματος μετ' ἀσβέστου. Ὅχι μικρὰ εἶναι ἡ χρησιμότης του καὶ ἐν τῇ ἠλεκτροτεχνίᾳ, χάρις εἰς τὸ δυσηλεκτράγωγον αὐτοῦ, διὰ μονωτήρας πρὸς χειρισμὸν ἰσχυρῶν ἠλεκτρικῶν ρευμάτων.

Ἡ παγκόσμιος καταναλώσις ἀμιάντου ἀνέρχεται εἰς 100,000 Τ. ἐξ ὧν 75,000 Τ. δίδει ὁ Καναδᾶς. Τῆς σημασίας τῆς βιομηχανίας ταύτης μέτρον ἔχομεν ἀποβλέποντες εἰς μόνην τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ ἀμιάντου καὶ τῶν προϊόντων του ἀνέρχεται εἰς 300,000 λιρῶν ἑτησίως.

Α. Σ. ΣΚΙΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ